

[E. Friis.]

skrevet med Grundbeløbet $+ \frac{1}{5}$, hvilket er den største Procentforhøjelse, det er Hovedstaden tilladt at tage, uden at der afholdes ekstraordinært Valg til Borgerrepræsentationen, altsaa Skattevalg, som det kaldes. Uanset hvilke Byrder Tiden og Forholdets Krav maatte paalægge Bystyret, er det umuligt at forøge Skatten ud over disse 20 pCt., saavel ved Budgetlægningen som senere under Skatteaarets Forløb, uden at lade Valg afholde, og uanset om de Krav, der stilles, er foraarsaget af Love vedtaget af Rigsdagen og paalagt Kommunen at opfylde. Københavns Kommune befinder sig nu i en saadan Situation, at højere Skatter er en uafviselig Nødvendighed saavel for det løbende Skatteaar som for det kommende Skatteaar, 1940—41.

Hvis man kunde sige, at vor Hovedstad paa dette Omraade var ligestillet med Landets øvrige Kommuner, vilde Billedet maaske være noget mindre grelt, om end slemt nok, men saaledes er det ikke. Landets øvrige Kommuner er i hvert Tilfælde med Indenrigsministerens Tilslutning i Stand til at skaffe sig Dækning til de løbende Udgifter ved at hæve Skatteprocenten til den fornødne Størrelse uden Valgs Afholdelse; de kan nemlig udskrive Skatten med indtil 25 pCt. Forhøjelse og derover, naar det gøres nødvendigt, og naar det godkendes af Ministeren. I Mod sætning hertil er vort Lands største Kommune stædt i den ganske unaturlige og urimelige Stilling ikke at kunne skaffe sig de nødvendige Midler, naar Forholdene kræver det. Dette er en ganske meningsløs og uholdbar Stilling, som Kommunalbestyrelsens Flertal har anmodet den høje Regering og Rigsdag om at ophæve, saaledes at der skaffes vor By Ligestilling med Landets øvrige Kommuner.

Ligeledes har man ønsket Fristen for Budgettets endelige Behandling ændret fra 15. Februar til den 15. Marts, da den nu gældende Frist gør Budgetarbejdet unødvendigt forceret og dermed naturligvis mindre sikker, bl. a. fordi man ikke er i Stand til paa dette tidlige Tidspunkt at gøre sig et sikkert Skøn over Skattekommunens Indkomster beregnet paa Grundlag af de indkomne Selvangivelser. Skattedirektoratet har hidtil ved Hjælp af Stikprøver og dermed forbundet stort Arbejde givet et Sandsyn-

lighedsbillede af det Indkomstbeløb, man turde forvente som Grundlag for Indkomstskatten. Ved Indenrigsministerens Imødekommenhed er Fristen den 15. Februar flere Gange og ogsaa i Aar blevet udvidet til 15. Marts, og det er denne Dato, man af de nævnte praktiske Aarsager har ønsket fastsat ved Lov.

Det af den højtærede Indenrigsminister fremsatte Lovforslag imødekommer imidlertid ikke Kommunalbestyrelsens Ønsker, saaledes som de er fremført, men det foreliggende Forslag til Lov om midlertidigt Tillæg til Lov Nr. 110 af 18. April 1910 om Indkomstskat til Københavns Kommune vil, selv om det ikke opfylder Byflertallets Ønsker fuldt ud, saa dog danne et godt og anvendeligt Grundlag, der kan afhjælpe den vanskelige Situation, hvori vi befinder os, en Situation, som jeg allerede nu vil sige paa intet Omraade skyldes Forsømmelser eller kan lægges Bystyret til Last.

Den højtærede Minister har begrundet sin Stilling og erkendt, at de Bestemmelser, der findes i Loven af 1910 om Skattevalg, og som er affattet efter Forholdene for 30 Aar siden, maa siges ikke at være rationelle, men mener tillige, at det samme kan siges om de Bestemmelser, der paa disse Omraader gælder for Landets øvrige Kommuner. Den højtærede Minister mener, at Spørgsmaalet om eventuelt Skattevalg for alle Landets Kommuner maa siges at være af principiel Karakter, og mener det rigtigt, at Sagen behandles i Sammenhæng. Ligeledes nævner Ministeren saavel den nedsatte Skattekommission som den nedsatte Hovedstadskommission, hvis Resultater han ønsker at oppebie. Jeg vil dertil sige, at det er mit Haab, at en rationel, ligelig Ordning for alle Landets Kommuner maa blive Frugten af dette Arbejde, og at det maa ske inden for en overskuelig Fremtid, saaledes at de nuværende irrationelle, ulige og urimelige Forhold kan blive afløst af ensartede, rimelige Lovbestemmelser.

Jeg sagde, at den Situation, de Forhold, der begrunder Kommunalbestyrelsens Flertals Henvendelse og Krav om Forandringer i Skatteloven, ikke paa noget Omraade kan findes i Fejl og Forsømmelser derfra. Kendsgemningerne viser, at København den 1. September 1939 var stillet særdeles smukt og godt — faldende Ar-